



Slovenská faleristická spoločnosť /
Slowakische phaleristische Gesellschaft /
Slovak phaleristics society /
Szlovák falerisztikai társaság



The Persian Order of the Lion and Sun in Hungary

Perzský rad leva a slnka v Maďarsku

Ákos Ájbek PÉRI

7th International Phaleristics Conference
7. Medzinárodná faleristická konferencia

24.10.2020



The Name and Address Register of Budapest / Register mien a adries v Budapešti (1907)

1. M. kir. operaház.

(VI, Andrásy-út 22. — Telefon 22—37.)

Művészeti igazgatás.

Igazgató: Máder Rezső, a perzsa nap- és oroszán rend tul.

Szcénikai főfelügyelő: Kéméndy Jenő, (mind a két színháznál).

Főrendező: Alszeghy Kálmán, a kor. arany érdem ker., a román kor. rend és a perzsa nap- és oroszán r. tul.

Rendező: Vidor Dezső.

Alrendező: Kiss Dezső.

Karmesterek: Kerner István, Márkus Dezső, Benkő Henrik, Szikla Adolf, a porosz kor. rend tul.

Korrepetitorok: Lichtenberg Emil, Riedl Nándor.

Karigazgató: Noseda Károly, a perzsa nap- és oroszán rend tulajd.



The document above is the 1907 issue of the *Name and Address Register of Budapest*. As it was a custom at that time the *Register* mentions the awards or decorations of the people listed there besides their names and addresses. On the page shown some of the employees of the Royal Hungarian Opera House are listed. Rezső Máder, the director of the Opera House, Kálmán Alszeghy, the chief director and Károly Alszeghy, the chorus master are shown as the owners of the Persian Order of the Lion and Sun. However, they were not the only inhabitants of Budapest to receive the Persian decoration, as contemporary documents suggest that many Hungarian subjects were awarded with the order between 1870 and 1910. Most of the recipients never visited Iran, so how could they get their badges?

Before answering this it would be worth to take a look at the history of the Order of the Lion and Sun.

Uvedený dokument predstavuje *register mien a adries v Budapešti z roku 1907*. Ako bolo v tom čase zvykom, register spomína okrem ich mien a adries aj ocenenia alebo vyznamenania ľudí, ktorí sú tam uvedení. Na zobrazenej stránke sú uvedení niektorí zamestnanci Kráľovskej maďarskej opery. Rezső Máder, riaditeľ opery, Kálmán Alszeghy, hlavný riaditeľ a Károly Alszeghy, zbormajster sú uvedení ako vlastníci perzského Radu leva a slnka. Neboli však jedinými obyvateľmi Budapešti, ktorí dostali perzské vyznamenanie, pretože dobové dokumenty dokazujú, že viacerým maďarským osobnostiam boli udelené vyznamenania v rokoch 1870 až 1910. Väčšina ocenených ale Irán nikdy nenavštívila, tak ako mohli získať svoje odznaky? Predtým, ako na to odpovieme, pozrieme sa na históriu Radu leva a slnka.

The order of the Lion and Sun / Rad leva a slnka / (نشان شیر و خورشید)



Fath Ali Shah (1797-1834)
The founder of the order / [zakladatel' radu](#)



The French embassy at the Qajar court /
[Francúzske veľvyslanectvo na qajarskom dvore](#), 1807



The order first appeared in written sources in 1807, when a French mission arrived at the Persian court to conclude an alliance between France and Iran. The mission was led by general Claude Matthieu de Gardane who mentioned in his reports that the first class of the Order of the Sun was conferred upon him and further eleven members of the mission received the second class of the decoration.

The diplomatic relations between France and Iran had deteriorated by 1809 to such an extent that Gardane's delegation had to leave Iran. Iran was left without Western diplomatic connections but not for too long. The British were the next to send a mission to Tehran. This mission was representing both the British Crown and the British East India Company, and was led by Sir Harford Jones-Brydges. He published a book about his stay at the Qajar court in which he states that he was offered the Order of the Lion and Sun twice, but he refused the decoration both times. The second proposal was in 1811 when Jones-Brydges left Iran at the end of his mission. The first proposal is not dated but it can be assumed that it happened in 1809 when the alliance between Iran and the British Empire was signed. In 1809 the Order of the Lion and Sun did not exist so he was most likely offered the Order of the Sun.

He declined the decoration the first time referring to an explicit order from the Crown which prohibited acceptance of foreign decorations for civil merits and the second time he refused the decoration saying that he would prefer receiving a present from the Shah in the form of money instead of the order.



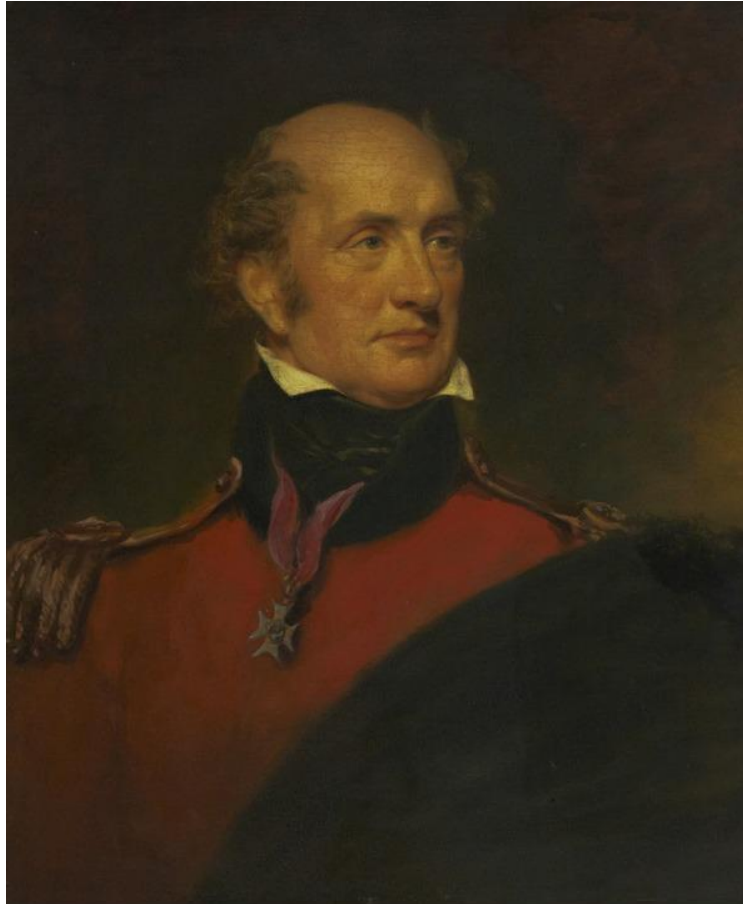
Prvýkrát sa rad objavil v písomných prameňoch v roku 1807, keď na perzský dvor dorazila francúzska misia s cieľom uzavrieť spojenectvo medzi Francúzskom a Iránom. Misiu viedol generál Claude Matthieu de Gardane, ktorý vo svojich správach uviedol, že mu bola udelená prvá trieda Radu slnka a ďalších jedenásť členov misie získalo druhú triedu tejto dekorácie.

Diplomatické vzťahy medzi Francúzskom a Iránom sa do roku 1809 zhoršili natoľko, že Gardanova delegácia musela Irán opustiť. Irán zostal bez západných diplomatických stykov, ale nie príliš dlho. Ako ďalší vyslali misiu do Teheránu Briti. Táto misia zastupovala Britskú korunu a Britskú východoindickú spoločnosť a viedol ju Sir Harford Jones-Brydges. O svojom pobyte na kajarskom dvore vydal knihu, v ktorej uvádza, že mu bol dvakrát ponúknutý Rad leva a slnka, ale dekoráciu vždy odmietol. Druhý návrh bol v roku 1811, keď Jones-Brydges na konci svojej misie opustil Irán. Prvý návrh nie je datovaný, ale dá sa predpokladať, že sa tak stalo v roku 1809, keď bolo podpísané spojenectvo medzi Iránom a Britským impériom. V roku 1809 neexistoval Rad leva a slnka, takže mu bol pravdepodobne ponúknutý Rad slnka.

Dekoráciu odmietol po prvýkrát s odkazom na výslovný príkaz koruny, ktorý zakazoval prijímanie zahraničných vyznamenaní za občianske zásluhy, a po druhé odmietol vyznamenanie s tým, že by od šacha namiesto radu prijal radšej peňažný dar.



Sir John Malcolm



 NATIONAL GALLERIES SCOTLAND

Sir John Malcolm, 1769 - 1833. Indian administrator and diplomat, 1826, Samuel Lane

Creative Commons - CC by NC





As it was said before, Jones-Brydges was the envoy of the British Crown and the representative of the British East India Company at the same time. The Company however was not content with him and wished him to be replaced by Sir John Malcolm in 1809. Malcolm by that time had visited Iran multiple times and even knew the Shah personally. It is also worth mentioning that Malcolm and Jones-Brydges held quite a grudge against each other. Malcolm arrived in Tehran in 1810. He was warmly welcomed but the fact that Jones-Brydges was still present at the Qajar court led to some discomfort between the two old rivals. This unpleasant situation worsened when a letter arrived from the British Ministry of Foreign Affairs saying that Sir Gore Ouseley was appointed as the successor of Jones-Brydges as the ambassador of the British Empire in Iran. Malcolm only had his appointment form the Company but not the Crown so he had little hope left to get the position of the ambassador and decided to leave Tehran. According to Sir William Kaye, the biographer of Malcolm, Fath Ali did not want to let the frustrated Englishman go without a present so he offered Malcolm the Order of the Sun. Malcolm however refused the decoration saying he cannot accept the order as it was created to honour an enemy general (he referred to Gardane here). Malcolm claims that this was the moment when Fath Ali decided to create a new decoration and ordered the court jeweller to fabricate a new badge, now featuring the Lion and Sun on the centre medallion.

Malcolm's claim that the order was created solely to honour him might be an exaggeration, but its true that he was the first one to receive the full insignia of the Order of the Lion and Sun.



Ako už bolo povedané, Jones-Brydges bol súčasne vyslancom Britskej koruny a zástupcom Britskej východoindickej spoločnosti. Spoločnosť s ním však nebola spokojná a želala si, aby ho v roku 1809 nahradil Sir John Malcolm. Malcolm v tom čase viackrát navštívil Irán a dokonca osobne poznal šacha. Za zmienku tiež stojí, že Malcolm a Jones-Brydges mali voči sebe dosť veľkú zášť. Malcolm pricestoval do Teheránu v roku 1810. Bol srdečne prijatý, ale skutočnosť, že Jones-Brydges bol stále prítomný na qajarskom dvore, viedla k nepríjemnostiam medzi oboma starým rivalmi. Táto nepríjemná situácia sa zhoršila, keď prišiel list britského ministerstva zahraničných vecí, v ktorom sa uvádza, že Sir Gore Ouseley bol vymenovaný ako nástupca Jonesa-Brydgesa za veľvyslanca Britského impéria v Iráne. Malcolm mal menovanie iba zo spoločnosti, ale nie koruny, takže mu nezostávalo veľa nádeje na získanie pozície veľvyslanca a rozhodol sa opustiť Teherán. Podľa sira Williama Kaye, životopisca Malcolma, Fath Ali nechcel nechať frustrovaného Angličana odísť bez daru, a tak Malcolmovi ponúkol Rad slnka. Malcolm však dekoráciu odmietol s tým, že nemôže prijať rad, ktorý bol vytvorený na počesť nepriateľského generála (tu sa zmienil o Gardaneovi). Malcolm tvrdí, že to bol okamih, keď sa Fath Ali rozhodol vytvoriť novú dekoráciu a nariadil dvornému klenotníkovi, aby vyrobil nový odznak, ktorý mal na strednom medailóne leva a slnko.

Tvrdenie Malcolma, že objednávka bola vytvorená iba na jeho počesť, môže byť prehnané, ale je pravdou, že ako prvý obdržal úplné insígnie Radu leva a slnka.

Variants / **varianty**



Star of the Order of the Lion and Sun given for civil merits /
Hviezda Radu leva a slnka
udeľovaná za občianske zásluhy



Star of the Order of the Lion and Sun given for military deeds /
Hviezda Radu leva a slnka
udeľovaná za vojenské skutky



Later the order underwent many reforms. The number of classes were extended to five and the classes were divided into degrees. The ribbon of each class also got a different colour. The badges given for military deeds have a standing lion on the centre medallion with a sabre in one of its paws while the ones given for civil merits feature a resting lion. There are numerous variations of the insignia, partially because of the many classes and degrees and partially because most foreign recipients had their badges privately manufactured. Around 1870 the order underwent another reform which made the complex system of classes degrees and ribbon colours much more simple while standardizing the look of the badges.

As far as Hungarian recipients are concerned the first ones who received the order got their badges in the last decades of the nineteenth century. It was a custom at that time that people who received a foreign decoration had to ask for permission from the king to accept the decoration and wear it in public. The fact that a permission was given was also published in some of the official newspapers such as *Budapesti Közlöny*. Research conducted on these permits revealed that more than eight hundred Hungarian subjects were awarded with the order of the Lion and Sun by the end of the first decade of the twentieth century. In this period three years, 1873, 1889 and 1900 brought with them an unusually high number of awards. The explanation of this phenomenon lies in the fact that in these years two Iranian rulers, first Naser ad-Din Shah, then his son and successor, Mozaffar ad-Din Shah visited Vienna or Budapest as part of their diplomatic tour in Europe.



Neskôr rad prešiel mnohými reformami. Počet tried sa rozšíril na päť a triedy sa rozdelili do stupňov. Stuha každej triedy dostala tiež inú farbu. Odznaky udelené za vojenské skutky majú na strednom medailóne stojaceho leva so šablou v jednej z jeho láb, zatiaľ čo tie, ktoré boli udelené za občianske zásluhy, majú ležiaceho leva. Existuje mnoho variánt insígnií, čiastočne kvôli mnohým triedam a stupňom a čiastočne i preto, že väčšina zahraničných ocenených si svoje odznaky nechala vyrobiť súkromne. Okolo roku 1870 prešiel rad ďalšou reformou, ktorá zjednodušila zložitý systém stupňov tried a farieb stužiek a zároveň zjednotila vzhľad odznakov.

Pokiaľ ide o maďarských príjemcov, prví, ktorí obdržali rad, dostali svoje odznaky v posledných desaťročiach devätnásteho storočia. V tom čase bolo zvykom, že ľudia, ktorým bolo udelené zahraničné vyznamenanie, museli požiadať kráľa o povolenie prijať vyznamenanie a nosiť ho na verejnosti. Táto skutočnosť, že bolo vydané povolenie, bola uverejnená aj v niektorých oficiálnych novinách, ako napríklad *Budapesti Közlöny*. Výsledky týchto povolení preukázali, že do konca prvého desaťročia dvadsiateho storočia bolo viac ako osemsto maďarských osobností ocenených Radom leva a slnka. V tomto období v troch rokoch 1873, 1889 a 1900 bol neobvykle vysoký počet ocenení. Vysvetlenie tohto javu spočíva v tom, že v týchto rokoch dvaja iránski vládcovia, najskôr Naser ad-Din šach, potom jeho syn a nástupca Mozaffar ad-Dín šach, navštívili v rámci diplomatickej cesty po Európe Viedeň alebo Budapešť.

Persian Shahs in Budapest / Perzskí šachovia v Budapešti



Naser ad-Din Shah (1848-1896)



Muzaffar ad-Din Shah (1896-1907)



Out of the three years that witnessed Persian royal visits 1900 was the peak year as far as the number of awards are concerned. Endre Ady an acknowledged writer and poet published a few short essays in 1900, written in a rather sarcastic tone ridiculing Mozaffar ad-Din's practice of distributing badges almost literally to everyone who was involved in making his stay in Hungary a pleasant experience. Ady compared the Shah to those European travellers who wanted to purchase the goodwill of uncivilized natives with glass beads.

During royal visits like Mozaffar ad-Din's it was part of the diplomatic protocol to award at least the head and some high ranking officials of the host state. There are also examples of such royal highnesses awarding the services of ordinary people if they proved worthy of a decoration in making the high esteemed guest's stay comfortable. This could include cooks, chambermaids, hotel workers or even ordinary guards or policemen on duty.

Mozaffar ad-Din must have been familiar with this custom as he arrived with an enormous amount of badges and award documents like the one preserved in the Perczel bequest.



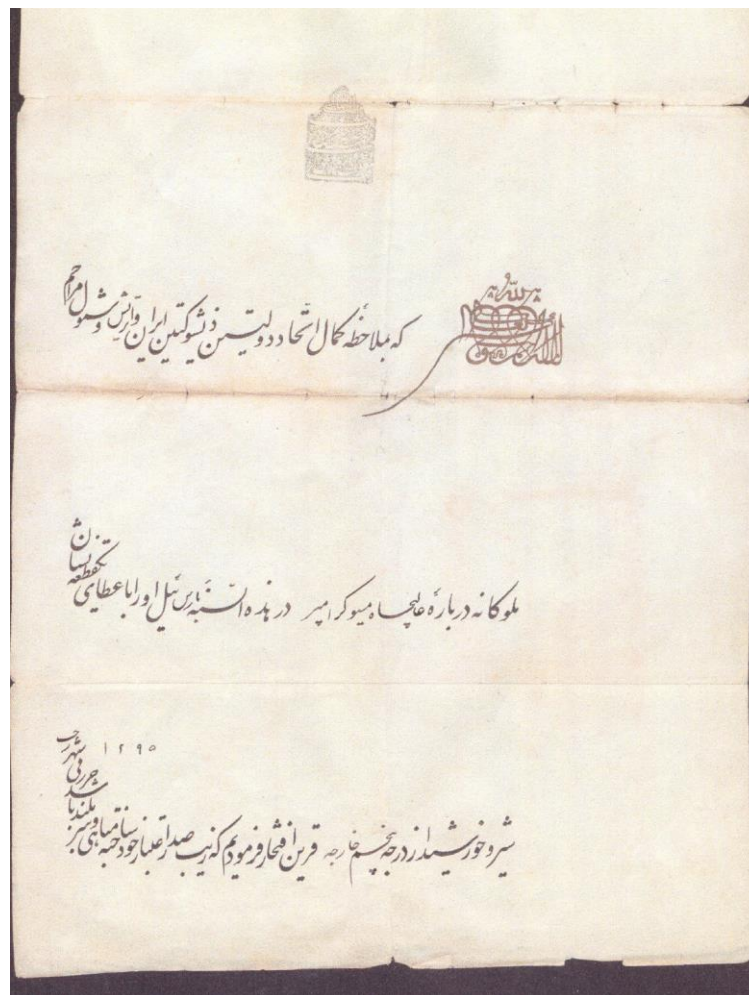
Z troch rokov, ktoré boli svedkami perzských kráľovských návštev, bol rok 1900 vrcholovým rokom, čo sa týka počtu ocenení. Uznávaný spisovateľ a básnik Endre Ady publikoval v roku 1900 niekoľko krátkych esejí, ktoré boli napísané dosť sarkastickým tónom a zosmiešňovali prax Mozaffara ad-Dina rozdávať odznaky takmer doslova všetkým, ktorí sa pričínili o to, aby bol jeho pobyt v Maďarsku príjemným zážitkom. Ady porovnával šacha s tými európskymi cestovateľmi, ktorí si chceli kúpiť dobrú vôľu necivilizovaných domorodcov za sklenené korálky.

Počas kráľovských návštev, ako bol Mozaffar ad-Din's, bolo súčasťou diplomatického protokolu ocenenie vedúceho a niektorých vysokých úradníkov hostiteľského štátu. Existujú ale aj príklady takých kráľovských udeľovaní obyčajným ľuďom, ak sa preukázali hodnými dekorácie za služby, vďaka ktorých bol pobyt vysoko vážených hostí pohodlný. To mohlo zahrňovať kuchárov, komorné, hotelový personál alebo dokonca bežných strážcov alebo policajtov v službe.

Mozaffar ad-Din musel byť s týmto zvykom oboznámený, pretože dorazil s enormným množstvom odznakov a dokladov o ocenení, ako je ten, ktorý sa zachoval v dedičstve Perczela.



An award document from the Perczel bequest / Dokument o ocenení pre Perczela (1878)





Mozaffar ad-Din arrived in Budapest on 22 September 1900. He was welcomed by a reception committee that included among others Archduke Joseph August, Prime Minister Kálmán Széll and József Márkus, Lord Mayor of Budapest. All of them received the first class of the Order of the Lion and Sun.

The Shah then went to the Hotel Hungária and checked into his suite. His stay at the hotel explains how the director of the establishment, Károly J. Burger acquired his badge.

The Shah was also a great admirer of European opera performances so during his stay he visited the Opera House almost every day. That is how numerous employees of the Opera House were also among the recipients of the Persian decoration.

It should be mentioned here that most of the decorations were not handed out by the Shah himself or the Persian delegation. A large number of badges and documents were handed over to the Hungarian Government and they distributed them among those who they felt worthy. The distribution of hundreds of decorations proved to be a challenge to the Government so the processing of these cases took years and some of the recipients only received their badges in 1905 or even later.



Mozaffar ad-Din pricestoval do Budapešti 22. septembra 1900. Privítal ho prijímací výbor, v ktorom boli okrem iných aj arcivojvoda Jozef August, predseda vlády Kálmán Széll a József Márkus, primátor Budapešti. Všetci obržali prvú triedu Radu leva a slnka.

Šach potom odišiel do hotela Hungária a skontroloval si ubytovanie. Jeho pobyt v hoteli vysvetľuje, ako riaditeľ podniku Károly J. Burger získal jeho odznak.

Šach bol tiež veľkým obdivovateľom európskych operných predstavení, takže počas svojho pobytu navštevoval operu takmer každý deň. Takto boli medzi príjemcami perzskej dekorácie aj početní zamestnanci opery.

Tu je potrebné spomenúť, že väčšinu vyznamenaní nerozdával sám šach ani perzská delegácia. Veľké množstvo odznakov a dokumentov bolo odovzdaných maďarskej vláde a tí ich rozdali medzi tých, ktorí boli vhodní. Distribúcia stoviek vyznamenaní sa ukázala ako výzva vláde, takže spracovanie týchto prípadov trvalo roky a niektorí z príjemcov dostali svoje odznaky až v roku 1905 alebo dokonca neskôr.

Mozaffar ad-Din Shah with his retinue / Mozaffar ad-Din šach so svojim sprievodom 1900





As the Government had hundreds of decorations and documents to hand out, mistakes were inevitably made. An example of such a mistake was the case of János Halmos, who was the Mayor of Budapest at that time. He was originally awarded the third class of the Order of the Lion and Sun which he felt below his rank and not without reason.

According to the diplomatic protocol and the Hungarian regulations on decorations he should have received the second class of the order. He refused the third class badge and did everything in his power to have this situation amended as soon as possible. The case was even brought up during one of the special sessions of the General Assembly of Budapest. Finally Halmos succeeded and he was awarded the second class of the order.

His vanity, efforts and all the fuss he made about his decoration made him a subject of public ridicule and contemporary humorous papers such as *Borsszem Jankó* or *Kakas Márton* mocked him for weeks. In these papers numerous jokes and humorous stories were published about Halmos and his decorations.

The one presented on the next slide is a fictional story about the „tragic afterlife” of the third class badge Halmos declined.



Keďže vláda mala k dispozícii stovky vyznamenaní a dokumentov, nevyhnutne došlo k chybám. Príkladom takejto chyby bol prípad Jánoša Halmosa, ktorý bol v tom čase primátorom Budapešti. Pôvodne mu bola udelená tretia trieda Radu leva a slnka, ktorú považoval pod svoju úroveň a to nie bezdôvodne.

Podľa diplomatického protokolu a maďarských predpisov o vyznamenaní mal obdržať druhú triedu radu. Odmietol odznak tretej triedy a urobil všetko, čo bolo v jeho silách, aby bola táto situácia čo najskôr napravená. Prípad bol dokonca prednesený na jednom zo zvláštnych zasadnutí budapeštianskeho valného zhromaždenia. Nakoniec Halmos uspel a bol ocenený druhou triedou radu.

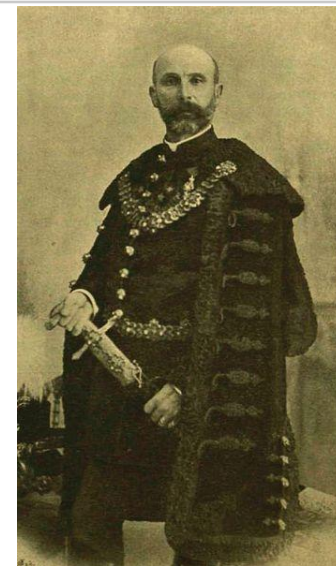
Jeho márnivosť, úsilie a všetok ten rozruch, ktorý pre svoju dekoráciu urobil, z neho spravili tému verejného posmechu. V dobových vtipných článkoch sa mu Borsszem Jankó alebo Kakas Márton celé týždne vysmievali. V týchto správach bolo publikovaných množstvo vtipov a humorných príbehov o Halmosovi a jeho dekoráciách.

Na nasledujúcom obrázku je fiktívny príbeh o „tragickom posmrtnom živote“ odznaku tretej triedy, ktorý Halmos odmietol.



János Halmos

Mayor of Budapest / Primátor Budapešti (1847-1907)



A „Borsszem Jankó“ tározája.

A sah podgyásza.

— Saját tudósítónktól. —

Teherán, december 1.

Egész Perzsiában kinos feltűnést keltett a szomorú hír, hogy az a sok ajándék, melyet szertelen szeretett uralkodónk európai »tanulmány-ut«-járól, Párisból, Budapestről, Belgrádból, Marienbadból, Bukarestből stb. haza akart hozni — ez a nagy értékű podgyász a rozoga hajóval együtt a Kaspi-tengerbe merült.

A sah fájdalma leírhatatlan. Amde mi ez a Kaspi-tenger sima tükrehez képest?

A szerencsétlenség részleteiről a következőket jelentik tengeri buváraink:

A hajó, mely a sok rendjelet szállította, a rendes személyszállító hajók közé tartozott. Volt rajta

I., II. és III. osztály. Ez utóbbin, t. i. a harmadik osztályon, utazott a nap- és oroszánrend is, melyet az önök budapesti polgármestere, *Halmos* ur utasított vissza. A szerencsétlen, ha most a polgármester mellén diszlene, megmenekült volna a katasztrófától. A szegény oroszán, midőn látta, hogy a hajó süllyed, kétségbeesetten ordította: »Szegény anyám, ha tudta volna, dehogy szült volna engem harmadosztályúnak!«

Amint a hajó lassanként alámerült, visszataszító látványa tárult elénk az állatias kapzsiságnak. A tengeri fókák valóságos élethalál-harcot vívtak egy-egy ordóért. Mint a fenevadak, úgy vetették magukat főleg az I. osztályu nap- és oroszán-rendekre. Pár perc alatt szét is kapkodták. A rendetlenség elképzelhetetlen volt. Egy-egynek a szájából mind a három osztályu rend fityegett ki, az öbölbeli összes czápaság nagy derűtségére. Az otromba állatok a hajó teljes lesüllyedése után rendjelesen uszkáltak a sós vízben.

Another humorous story involving the order and a Hungarian recipient is about Mór Tiller, the owner of a well-known company producing uniforms for the Austro-Hungarian, Serbian and Persian army.

Contemporary newspapers suggest that he became an official supplier of uniforms for the Persian army during Naser ad-Din's visit in 1889. As a much later account worded it when the „rain of badges” fell during the visit of Naser ad-Din, Mór Tiller got the third class of the order. The insignia was sent to him later from Tehran.

Tiller was an extremely rich individual and to his utter dismay the badge he received was made of cheap metal. He went to a jeweller and had a badge made of gold, studded with gems.

When Mozaffar ad-Din came to Budapest in 1900 Tiller met the Persian delegation at a reception. As the Grand Vizier noticed his golden badge he approached the wealthy merchantman and said: „I see that you have a third class of the Order of the Lion and Sun. It must be a mistake, such a refined and remarkable gentleman deserves more. Let me amend the situation” Then he took the valuable badge from Tiller's chest and replaced it with his own badge of the first class made of cheap alloy.

An advertisement / reklama of the Tiller & Co.



Ďalším humorným príbehom zahŕňajúcim udelenie radu Mórovi Tillerovi, maďarskému majiteľovi známej spoločnosti vyrábajúcej uniformy pre rakúsko-uhorskú, srbskú a perzskú armádu.

Dobové noviny uvádzajú, že bol oficiálnym dodávateľom uniforiem pre perzskú armádu počas návštevy Nasera ad-Dina v roku 1889. V novinovej správe sa tiež uvádza, že počas návštevy Nasera ad-Dina padal „dážd' odznakov“, Mór Tiller obdržal rad tretej triedy. Ocenenie mu bolo zaslané neskôr z Teheránu.

Tiller bol nesmierne bohatý a na jeho úplné zdesenie bol odznak, ktorý dostal, vyrobený z lacného kovu. Dal si preto klenotníkom vytvoriť odznak zo zlata vykladaný drahokamami.

Keď Mozaffar ad-Din prišiel v roku 1900 do Budapešti, Tiller sa na recepcii stretol s perzskou delegáciou. Keď si veľkovezír všimol jeho zlatý odznak, prišiel k zámožnému obchodníkovi a povedal: „Vidím, že máš tretiu triedu Radu leva a slnka. Musí to byť chyba, taký ctený a pozoruhodný pán si zaslúži viac. Dovoľte mi zmeniť situáciu.“ Potom vzal cenný odznak z Tillerovej hrude a nahradil ho vlastným odznakom prvej triedy z lacnej zliatiny.

An advertisement / reklama of the Tiller & Co.



Order of Lion and Sun made of gold, enamelled and inlaid with precious stones and diamonds / Rad leva a slnka zo zlata, smaltovaný a vykladaný drahými kameňmi a briliantami





In conclusion it can be said that in the period between 1870 and 1914 more than eight hundred people received the order in Hungary. The recipients were from every walk of life starting with ministers or army generals to simple people like traders, hotel workers, cooks, waiters or even gardeners and hunters.

It seems that while the Persian court adopted a European custom by handing out decorations they practiced it in a Persian way, using decorations as cheap replacements of valuable gifts they used to hand out before the establishment of decorations.

Na záver možno povedať, že v období rokov 1870 až 1914 prijalo rad v Maďarsku viac ako osemsto ľudí. Príjemcovia pochádzali z každej oblasti života, počnúc ministrami alebo armádnymi generálmi, až po jednoduchých ľuďmi, ako boli obchodníci, pracovníci hotelov, kuchári, čašníci alebo dokonca záhradníci a poľovníci.

Zdá sa, že zatiaľ čo perzský dvor prijal európsky zvyk udeľovania dekorácií, praktizoval ho perzským spôsobom, pričom dekorácie používal ako lacnú náhradu cenných darov, ktoré odovzdávali pred založením dekorácií.

periakos@gmail.com